

ЖАРКО БАШЕСКИ
ŽARKO BAŠESKI

СКУЛПТУРИ
SCULPTURES

Жарко Башески Žarko Vašeski

Скулптури
Sculptures

Музеј на град Скопје
ноември – декември, 2004

Museum of the City of Skopje
November – December, 2004

РЕФЛЕКСИЈАТА КАКО ДИНАМИЧЕН СПОЈ НА МИНАТОТО И СЕГАШНОСТА

Скулптурата обично го дели просторот на просторот што е освоен, припаѓа на нејзиниот волумен (материјалот, димензиите, формата, обработката) и на останатиот простор околу неа. Просторот на скулптурата–портрет е исто така заробен и во ограниченоста и детерминираноста од наративниот простор на личноста која ја репрезентира.

Најновите пет скулптури на Жарко Башески, поставени како скулпторска инсталација во два различни простора, го надминуваат тој вообичаен однос меѓу скулптурата и физичкиот / наративниот простор на неколку различни начини, а пред сè со специфичната употреба на рефлексивната. И тогаш кога станува збор за кружно огледало поставено во основата на најголемата скулптура/објект (пропорционално зголемена 5–7 пати во однос на реалните димензии на човековото лице), и тогаш кога самата површина на скулптурите е обработена како огледало, рефлексивната воспоставува еден динамичен однос меѓу скулптурите, просторот и гледачот во кој како да се брише границата меѓу самата скулптура и останатиот простор.

Со употребата на полиестерот и на други современи материјали, различните современи технолошки процеси на обработка на површината на скулптурите и дополнителното осветлување, авторот се фокусира на рефлектирачката скулптура и со тоа се обидува да го рedefинира портретот од еден класичен скулпторски жанр во комплексна фацијална машинерија (Илјада платоа, Делуз и Гуатари). Лицето/портретот, престанува да биде исклучиво носител на природните карактерни особености на индивидуата туку истовремено претставува и огледална површина во која може да се огледа секој поединец–посетител, но и современото општество воопшто. Со тоа идентификацијата на релација субјект/објект неминовно се проширува и станува детерминирана од социјално–културната сфера.

Башески ја потенцира поврзаноста на современите процеси на умножување со сличните процеси познати уште во антиката – не случајно една од главните инспирации на авторот се античките статери и различните скулпторски репрезентации кои го умножувале и дистрибуирале стилизираниот лик на славниот војсководец.

Всушност, во скулпторската инсталација на Башески сингуларноста на ликот и личноста на Александар Македонски е умножена во пет скулпторски варијанти, но со употреба на различен колорит, иконографија и атрибути, како и со употреба на разновидни технологии на обработка. На тој начин ликот/портретот од едноставен знак се трансформира во наративен синџир на означители каде што означителот е испразнет и податлив за добивање различни значења.

Овој процес на редуцирање на наследените асоцијации и отворање на простор за нови интерпретации најрадикално е презентираан во огледалната скулптура–портрет. Комплетно ослободена од секакви атрибути таа не само што ни овозможува целосно да се идентификуваме со античкиот освојувач, туку ни овозможува неговиот лик да го интерпретираме во согласност со сите историски информации и легенди поврзани со неговата личност. Познатите и често употребувани атрибути се понекогаш заменети и со амбивалентните полови ознаки така што една од портретните скулптури е намерно поделена на женски и машки профил кои незабележливо се споени по вертикала. Со тоа уште повеќе се потенцира комплексната човекова природа и внатрешниот немир за што личноста на Александар Македонски станала историска егземплификација. Така, фактот што и другите скулптури повеќе или помалку имаат мазна и рефлектирачка површина го нагласува и современото сфаќање за културната детерминираност на половата разлика.

Самата технолошка постапка преземена од автомобилската индустрија зборува за современиот продукциски и културален контекст, но фрагментирањето на скулптурите покрај тоа што се надоврзува на претходниот интерес на Башески за симулирање на археолошки локалитет (изложбата Скулптура–Храм, 1998, Музеј на современата уметност) зборува и за еден комплексен однос кон современото. Минатото и сегашноста се испреpletени со проблематизирањето на можноста една личност воопшто да се прикаже преку портретот.

Ако во основа на теоријата на руините, така омилени во 18 век, стоеше нашата свесност за возвишената и непознатлива природа на природата и архитектурата, скулптурите на Жарко Башески во таа листа на неможни претстави ја вклучуваат и претставата на човековиот лик. Секој портрет е секогаш веќе однапред осуден на фрагментарна претстава на носителот на неговиот лик. Така, просторот на скулптурите на Жарко Башески се претвора во бездна во која понудените фрагментирани портрети од едно далечно минато секогаш ќе може да се надолнат со нови и нови фрагменти од моменталните одрази–портрети на современите гледачи.

REFLECTION AS A DYNAMIC CONNECTION OF THE PAST AND PRESENT

The sculpture usually separates the space to the one conquered by it, and belongs to its volume (the material, dimensions, form and treatment), and the rest is the remaining space around it. The space of the sculpture – portrait is also captured within the limits and determination of the narrative space regarding the personality which represents it.

The latest five sculptures of Zarko Basheski, placed as a sculpture installation in two different environments, surpass that ordinary intercourse between the sculpture and the physical / narrative space in several different ways, and above all it achieves that effect by the specific use of reflection. A round mirror is placed in the basis of the largest sculpture / object (enlarged in proportion, which is 5–7 times bigger than the real dimensions of a human face). The surface of the sculpture is so well treated that it looks as a mirror itself, thus the reflection establishes a dynamic relationship among the sculptures, the space and the spectator, and it seems that the boundary between the sculpture and the remaining space starts fading away.

With the use of polyester and other contemporary materials, as well as different latest technological processes of sculpture surface treatment and additional light, the author focuses on the reflecting sculpture and by that makes an attempt to redefine the portrait from a classical sculpture genre into a *complex facial machinery* (*A thousand plateaus*, Deleuze and Guattari). The face / portrait, is no longer an exclusive bearer of the natural characteristics of that individual, but simultaneously represents a mirror surface in which each individual – spectator can see himself / herself, and it relates to the contemporary society as well. Thus, the identification related to subject / object expands and becomes determined by the social – cultural sphere.

Basheski emphasizes the connection of contemporary processes regarding multiplication by similar processes which were well known even in Ancient times – and it is not a coincidence that one of the main inspirations of the author are the antique statures and various sculpture representations that multiplied and distributed the stylized character of the famous army leader.

Therefore, the sculpture installation of Basheski demonstrates that the singularity of Alexander the Great's character and personality has been

multiplied in five sculpture variants, which has been done by the use of different coloration, iconography and attributes, as well as by the use of various technologies and treatment procedures. In that manner the character / portrait transforms from a simple sign into a narrative chain of markers, where the marked one has been emptied and ready to acquire new meaning.

This process of reducing inherited associations and opening the space towards new interpretations is most radically presented in the mirror sculpture – portrait. It is completely liberated from all kinds of attributes, and it does not only make possible for us to fully identify ourselves with the ancient conqueror, but it enables us to interpret his character in concordance to all history information and legends related to his personality. The well known and most often used attributes are sometimes replaced with the ambivalent sex markers, thus one of the portrait sculptures is intentionally divided into a male and female profile, which are subtly joined by the vertical line. Accordingly, the complex human nature and inner restlessness of Alexander the Great are even more accentuated. In that manner, the fact that the rest of the sculptures more or less have a smooth and reflecting surface as well, serves to emphasize the contemporary understanding of the cultural determination regarding the difference in sexes.

The technological procedure itself, taken from the automobile industry, speaks of the modern production and a culture context, but the sculpture fragmenting besides being a prolongation of Bashkeski's previous interest for making a simulation of an archeological site (the exhibition *Sculpture – Temple*, 1998, the Museum of Contemporary Art), it also speaks of one complex attitude towards contemporary times.

The past and the present intermingle because of the complex rhetoric's whether there is a possibility at all to show one personality through a portrait. If in the theory of ruins, so much favored in the 18th century, stood our awareness of the sublime and unreachable characteristics of nature and architecture, the sculptures of Zarko Bashkeski include in that list of impossible presentations the one of the human character. Each portrait is *always previously* sentenced to a partial representation of the bearer character. Therefore, the sculpture space of Zarko Bashkeski transforms into an abyss, in which the offered fragmented portraits from a distant past can always be complemented with more new fragments out of the present reflections – portraits regarding the contemporary spectators.

Suzana Milevska

МАКЕДОНЕЦОТ И ПРВОТО ЛИЦЕ МНОЖИНА

Замислете занес еднаков според димензијата колку нештата кон кои се обраќа: за семето – колку едно зрно семе саќање, за водата капки дожд во вирчиња собрани под стапалото, за земјата – грутка жедна македонска црвеница во џепот стисната додека патувате по морињата на гурбетчивството и присилата на вазалството. Сега, замислете скулптор, замислете македонски скулптор, замислете го Жарко Башески во неговите опитни години пред ненадејното откритие на гигантом-ахијата на сопственото македонско потекло! Избледен е и надминат прераскажаниот восхит спрема омекнатата скулптура на Роден или љубителството на технички цаки на Александар Калдер или бескрајно преповторената досетка на Хенри Мур, а геометриското испостување на скулптурата низ проектот на апстракцијата сè повеќе прилега на дизајн кој без метајазикот на критичарот нема пристап до реалноста на животот. Затоа, природно, точно на време Башески се враќа кон сопствените корени. Не можат да го задоволат популарно востановените почетоци кристализирани преку Димо Тодоровски, Анастас Дудулов или Владимир Гиновски. Се враќа назад зад XX, зад XIX век зад исихазмот зад иконоборството ја урива границата на VI век и стасува до монументалната бессмртност на скулптурата на Македонизмот Лисип, Харес, Полидор, Атенодор, Дејнократ, Сострат. Би сакал да посветите внимание на следната препорака: доколку сакате да го минете патот од 2400 години барајќи го античкиот корен на Македонската уметност постои само еден начин: следете го Александар III Македонски. Следете го неговиот гласен рев во секојдневноста, следете го неговото пресликување во македонскиот фолклор, следете го светскиот бестселер "Александар" кој од XIX век, сè до II век е задолжителна приказна за вечерните приспивни вдахнувања си кои сите ние израснавме. Тоа што низ проектирана присила и засолнување било потиснато во ледениот брег на нашата неолитска меморија прортува низ скулптурата на Жарко Башески.

Творештвото, уметноста, е превод од интимната неизмерност на авторот, кристализација пренесена во разбирливите три димензии на нашите сетила од возбудливата испреплетеност на многудимензионалниот простор на личното искуство. Храброста на уметникот (таа го разликува од другите) се состои од неговата доблест да ги сподели своите доживувања со својот народ. Доблеста на уметникот (таа го дефинира како творец) се состои во грамотноста да го огледали мигот на цивилизацискиот дострел на својата култура. Вредноста на уметникот (таа го сместува во пирамидата на великаните) се состои во совршенството на неговиот јазик кој во согласје и почит спрема традицијата додава уште еден стих во бессмртното пеење на својата цивилизација.

Денес ја уживаме можноста да го почувствуваме тектонското поместување на мразот кој со децении го покриваше присуството на Александар III Македонски во секојдневноста и реалноста на неговата татковина. Сведоци сме на еден креативен напор на скулпторот Башески кој поттикнат од совршенството на скулптурата на Македонизмот од пред 2000 години, синтетизирајќи ја наративноста, симболизмот и полихромноста на Македонската ликовна уметност низ милениумите се вклопува во древната бессмртност на македонското пеење додавајќи го стихот и певот како одамна очекувано и предвидено откритие во прецизниот *Систем на елементите на природата* на Македонската цивилизација.

Ликот на Александар III Македонски кој незадржливо никне од оваа почва ги носи на себе, во себе и со себе митолошките корени, тие древни шифрирани записи за создавањето на свеста на овој народ кој упорно сонува за обединет свет: СВЕТ КАКО КУЛТУРЕН НАТПРЕВЕР, свет кој успеа да го изгради Големата Неолитска Мајка, свет од 3,5 милиони км², свет на економијата на мирот кој траеше 3000 години и свет кој Александар како свој сон повторно го оствари создавајќи империја на културата со површина од 3,5 милиони км², но кој траеше само 3 години.

Исправени пред овие монументални надроаѓања од нашата потисната свест, замислени пред димензијата која допрва треба да се исправи пред нашиот индуциран занес, возбудени како археолози кои случајно откриле грандиозно наоѓалиште и сèуште се неподготвени да се соочат со последиците, Ве остава сами да се соочите со прашањето: Дали занесот на Жарко Башески е последица на метеорскиот рез на делото на Александар Македонски во светската историја и цивилизација, дали соочувањето со сјајот на Македонизмот ги предизвика овие прортувања, дали доживеваната слобода од прескокот преку црната завеса на божемните Словени од VI век го предизвика овој постмодерен надреализам или можеби вечерва присуствуваме на занесот од средбата меѓу Македонецот и неговото прво лице множина.

THE MACEDONIAN AND THE FIRST PERSON PLURAL

Imagine a fascination similar in dimension compared to the things that it addresses: about the seed – as much as one kernel of love, about the water – rain drops gathered in whirlpools under your foot, about the land – a clump of thirsty Macedonian earth, pressed tight in your pocket while traveling along the seas in search of your fortune as migration workers and because of the vassal' compulsion. Now, imagine a sculptor, imagine a Macedonian sculptor, imagine Zarko Basheski in the early years of his sudden discovery regarding the gigantomachia of his own Macedonian origin! The retold enthusiasm towards the softened sculpture of Roden has been surpassed and already faded away, or the admiration towards the technical devices of Alexander Calder, or the infinite interpretation of Henry Moor's wit, while the geometric austere of the sculpture through the project of abstraction more and more resembles a design, that without the meta-language of the critic has no admission to the reality of life. Therefore, naturally, Basheski returns to his own roots just in time. He can not be satisfied with the popular and established beginnings, crystallized by Dimo Todorovski, Anastas Dudulov or Vladimir Ginovski. He goes beyond the XXth and XIXth century, beyond the isihism, beyond idolatry, he breaks down the boundaries of the VIth century and gets to the monumental immortality of the sculpture in relation to the Macedonian – Lisip, Hares, Polidor, Atenodor, Dejnokrat, Sostrat. I would like you to pay attention to the following advice: if you want to go back from 2004, on the path looking for the ancient root of Macedonian art, there is only one way: follow Alexander III the Great. Follow his loud eagerness in everyday life, follow his image in the Macedonian folklore, follow the world's bestseller "Alexander" which has been an obligatory inspirational bedtime story from the XIXth century and going back to the IInd century, a story that we all grew up with. Whatever was pressed back in the iceberg of our Neolithic memory because of projected compulsion and refuge, now creeps through the sculptures of Zarko Basheski

Craftsmanship and art is a translation coming from the authors intimate infinity, it is a crystallization transported in the recognizable three dimensional world of our senses out from the exciting intermingling of the multidimensional space of our personal experience. The artist's courage (which makes him different from others) is made of his virtue to share his experiences with his people. The artist's virtue (it defines him as a creator) is in his greatness to reflect the moment of a civilization peak in his people's culture. The artist's value (it places him in the pyramid of the greatest) is in the perfection of his tongue that in accordance and with respect towards the tradition adds one more verse in the immortal singing of his civilization.

Today we enjoy the moment of a tectonic movement of the ice that has covered the presence of Alexander III the Great for decades in the reality and everyday life of his fatherland.

We are witnesses of one creative effort of the sculptor Zarko Basheski, who was incited by the sculpture perfection of the Macedonians, originating 2000 years ago, he synthesized the narrative, the symbolism and polychromic of the Macedonian fine arts fits in the ancient immortality of the Macedonian singing through the millenniums, adding the verse and the song as an anticipated and foretold discovery long expected into the precise System of natural elements regarding the Macedonian civilization.

The character of Alexander III the Great which unstoppably sprouts from this soil, carries on itself, in itself and with itself the mythological roots, those ancient coded records about the creation of conscience regarding this people that persistently dreams of an united world: A WORLD AS A CULTURAL COMPETITION, a world that the Great Neolithic Mother succeeded to build, a world of 3,5 million square meters, a world of the economy of peace that lasted for 3000 years and a world that Alexander succeeded to realize once more as his own dream by creating a cultural empire of 3,5 million square meters which lasted only 3 years. Standing tall before these monumental reminiscences coming from our pressed back conscience, contemplating on the dimension that is about to erect before our induced fascination, excited as archeologists which accidentally discovered a grand deposit and are still not ready to face the consequences, leaves you totally alone to deal with the question: Whether the enthusiasm of Zarko Basheski is only a consequence of the meteor cut regarding the creation of Alexander the Great in the world' history and civilization, whether facing the glory of the Macedonians caused all these occurrences, whether the experienced liberty because of the leap over the black curtain of the so called Slavs from the VIth century caused this postmodern surrealism, or maybe tonight we experience the fascination of the meeting between the Macedonian and his first person plural.

Жарко Башески

Роден е во Прилеп 1957 година. Факултетот за ликовни уметности во Скопје го завршил во 1988. Постипломските студии ги завршил во истата институција во 1998. Член е на ДЛУМ од 1988 година. Во моментот тој е Доцент на Факултет за ликовни уметности во Скопје. Живее и работи во Скопје.

Адреса:
Ул. Видое Смилевски – Бато, 51 – 1/15
1000 Скопје, Р. Македонија
Тел. ++389 2 243 00 25

Самостојни изложби:

- 1984 – Прилеп, Дом на Културата М. Цепенков
- 1993 – Прилеп, Уметничка галерија – Дом на Културата М. Цепенков
- 1993 – Битола, Уметничка галерија
- 1994 – Скопје, Културно информативен центар
- 1997 – Скопје, Уметничка галерија
- 1998 – Скопје, Скулптура – Храм, Музеј на современата уметност
- 2004 – Скопје, Скулптури, Музеј на град Скопје

Групни изложби:

- 1984 – Скопје, Хепенинг, Дом на младите "25" Мај"
- 1988 – Скопје, Дипломирани студенти на ФЛУ
- Скопје, Годишна изложба на ДЛУМ
- 1989 – Скопје, II биенале на млади, Музеј на современата уметност
- Скопје, Годишна изложба на ДЛУМ
- 1990 – Скопје, 10 години од основање на ФЛУ, Галерија АНИМА
- 1991 – Скопје, Ситна пластика, Уметничка галерија
- 1992 – Скопје, Зимски салон, Уметничка галерија
- 1993 – Скопје, Цртеж – годишна изложба на ДЛУМ
- Скопје, Изложба на 14 професори на ФЛУ, Галерија АНИМА
- Темпи, Аризона (САД), Цртеж, Галерија Ведеспон Гринзборо
- Скопје, Ситна пластика, Уметничка галерија
- Скопје, Цртеж – Биенале, НУБ Климент Охридски
- Скопје, Зимски салон, Уметничка галерија
- 1994 – Скопје, Зимски салон, Уметничка галерија
- 1995 – Истанбул (Турција)
- Фејтвил, Арканзас (САД)
- Скопје, Изложба од ликовна колонија Прилеп, КИЦ
- 1996 – Скопје, Инсталација, Чифте Амам
- Скопје, АРМ
- Г. Милановац (СЦГ), IV Меѓународно Биенале уметности минијатуре
- Скопје, Зимски салон, Уметничка галерија
- 1997 – Скопје, Зимски салон, Уметничка галерија
- Скопје, Галерија ХАРФА
- 1998 – Скопје, Зимски салон, Уметничка галерија
- 2003 – Скопје, Портрет, ДЛУМ
- 2004 – Скопје, Изложба од колекцијата на Собрание на град Скопје
- Скопје, Годишна изложба на ДЛУМ

Јавни изведби:

- 1998 – Иконостас во црквата Св. Леонтие во Водоча, Струмица
- Портрет на Димитар Македонски, мермер, двор на ОУ "Димитар Македонски", Скопје
- Дел од проектот "Скулптура – Храм", камен, плато пред Музејот на современата уметност, Скопје
- 1999 – Дел од проектот "Скулптура – Храм" – Купола, печена тула, камен, метал, плато на ул. Климент Охридски, Скопје
- 2001 – Балканска жена, челик, поставена на ул. Максим Горки, Скопје
- 2004 – Феникс, челик, поставена на Булевар "Македонија", Скопје

Во фаза на поставување:

Александар Македонски, бронза, Прилеп
Споменик на бранителите на Македонија, мермер, Скопје
Скршено крило, гранит и бронза, Скопје

Награди:

- 1993 – Годишна награда на ДЛУМ - "Ситна пластика", Уметничка галерија, Скопје
- 1998 – Годишна награда на ДЛУМ - "Нерешки мајстори", Уметничка галерија, Скопје
- 2004 – Годишна награда на ДЛУМ - "Нерешки мајстори", Музеј на град Скопје

Голем дел од неговото творештво се наоѓа во бројни приватни колекции во земјата и странство.

Zarko Basheski

He was born in Prilep, in 1957. He graduated on the Faculty of Fine Arts in 1988 and acquired the bachelor's degree in the same institution, in 1998. Mr. Basheski is a member of DLUM since 1988 and presently he has a position of an assistant professor on the Faculty of Fine Arts in Skopje.

He lives and works in Skopje.

Address:

"Vidoe Smilevski – Bato", 51-1/15
1000 Skopje, Republic of Macedonia
tel. ++389 2 243 00 25

Solo Exhibitions:

- 1984 – Prilep, Culture Center "M.Cepenkov"
- 1993 – Prilep, Art Gallery – Culture Center "M.Cepenkov"
- 1993 – Bitola, Art Gallery
- 1994 – Skopje, Culture and Information Center
- 1997 – Skopje, Art Gallery
- 1998 – Skopje, Sculpture – Temple, Museum of Contemporary Art
- 2004 – Skopje, Sculptures, Museum of the City of Skopje.

Group Exhibitions:

- 1984 – Skopje, Happening, Youth Center
- 1988 – Skopje, graduated students on the Faculty of Fine Arts
Skopje, Annual exhibition of DLUM
- 1989 – Skopje, IInd Youth biennial, Museum of Contemporary Art
Skopje, Annual exhibition of DLUM
- 1990 – Skopje, 10th anniversary since the foundation of the Faculty of Fine Arts,
Gallery "ANIMA"
- 1991 – Skopje, small plastic, Art Gallery
- 1992 – Skopje, Winter Salon, Art Gallery
- 1993 – Skopje, Drawings – annual exhibition
Skopje, an exhibition of 14 professors from the Faculty of Fine Arts,
he Gallery "ANIMA"
Tempi, Arizona USA, Drawings, Gallery "Weatherspoon Art Gallery" -
Greensborough
Skopje, small plastic, Art Gallery
Skopje, Drawings – biennial, Kliment Ohridski
Skopje, Winter Salon, Art Gallery
- 1994 – Skopje, Winter Salon, Art Gallery
- 1995 – Istanbul, Turkey
Fayetteville, Arkansas USA
Skopje, an exhibition from the Fine Arts colony in Prilep, KIC
- 1996 – Skopje, Installation, "Chifte Amam"
Skopje, Army Club
G.Milanovac (Serbia and Montenegro), IVth International biennial of Art
Miniature
Skopje, Winter Salon, Art Gallery
- 1997 – Skopje, Winter Salon, Art Gallery
Skopje, Gallery "HARFA"
- 1998 – Skopje, Winter Salon, Art Gallery
- 2003 – Skopje, Portrait, DLUM
- 2004 – Skopje, an Exhibition from the Collection of the City Assembly of Skopje
Skopje, an Annual exhibition of DLUM

Public Performances

- 1998 – Iconostasis in the church "St. Leontie" in Vodocha, Strumica
A portrait of Dimitar Makedonski in marble, the school yard of the
Elementary School "Dimitar Makedonski", Skopje
A part of the project "Sculpture – Temple" in stone, the plateau before the
Museum of Contemporary Art, Skopje
- 1999 – A part of the project "Sculpture – Temple"- the Dome, processed brick,
stone, metal, the plateau on Str.Kliment Ohridski, Skopje
- 2001 – The Balkan Woman, steel, placed on Str. Maksim Gorki, Skopje
- 2004 – Phoenix, steel, placed on the Boulevard "Macedonia", Skopje

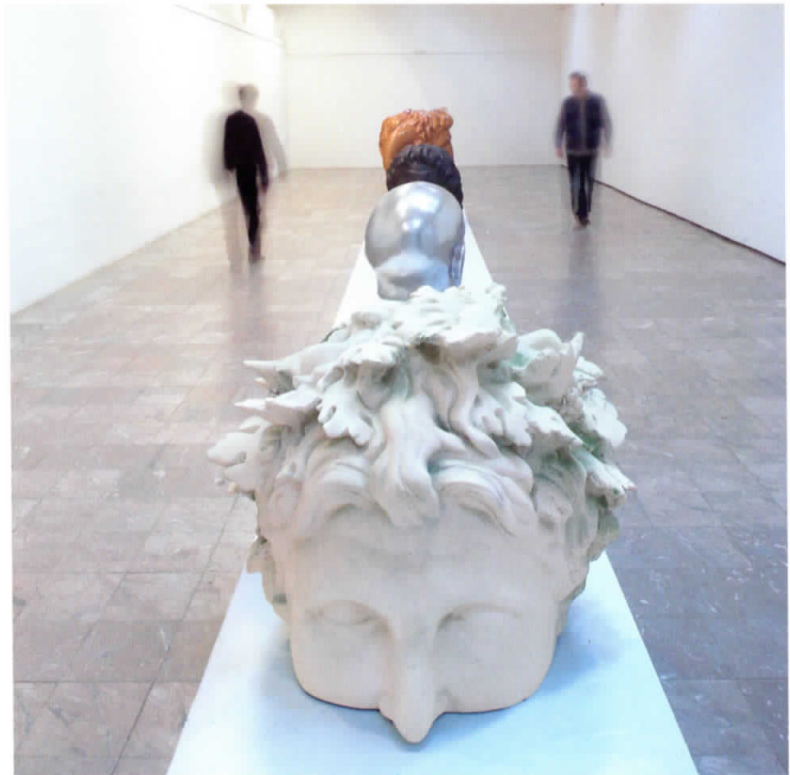
In process of installing:

"Alexander the Great", bronze, Prilep
A monument for "the Defenders of Macedonia", marble, Skopje
"Broken Wing", granite and bronze, Skopje

Awards:

- 1993 – Award "Small plastic", Art Gallery, Skopje
- 1998 – Award "Nerezi Masters", Art Gallery, Skopje
- 2004 – Award "Nerezi Masters", Museum of the City of Skopje

A large part of his work can be found in private collections in the country and abroad.

Изложени се скулптурите:

Exhibited sculptures:

(стр. 11) Амон I, 2004, боен полиестер, 175x180x163;
(стр. 13) Амон II, 2004, боен полиестер, 110x110x110;
(стр. 14) Александар, 2004, боен полиестер, 105x105x105;
(стр. 12) Дионис, 2004, боен полиестер, 115x115x110;
(стр. 15) Александар, 2004, боен полиестер, 140x155x150.

(page 11) Amon I, 2004, colored polyester, 175x180x163;
(page 13) Amon II, 2004, colored polyester, 110x110x110;
(page 14) Alexander, 2004, colored polyester, 105x105x105;
(page 12) Dionis, 2004, colored polyester, 115x115x110;
(page 15) Alexander, 2004, colored polyester, 140x155x150

Изложбата и каталогот се реализирани со поддршка на Министерството за култура на Република Македонија
The exhibition and the catalogue are supported by the Ministry of Culture of the Republic of Macedonia

Издавач: Музеј на град Скопје; Одговорен уредник: Климе Коробар; Организација на изложбата: Лазо Плаевски; Текстови: Сузана Милевска и Вангел Божиновски; Фотографии: Станимир Неделковски (стр. 1, 2, 4, 8, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23) и Роберт Јанкулоски (стр. 6/7, 11, 13, 14, 20, 21, 24); Дизајн на каталогот: Михајло Мотески; Превод: Билјана Велкова; Подготовка и печат: Скенпоинт; Тираж: 500;

Реализација: Музеј на град Скопје, ноември – декември 2004.

Publisher: Museum of the City of Skopje; Editor-in-chief: Klime Korobar; Organization of the exhibition: Lazo Plavevski; Texts: Suzana Milevska and Vangel Božinoski; Photographs: Stanimir Nedelkovski (p. 1, 2, 4, 8, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23) and Robert Jankuloski (p. 6/7, 11, 13, 14, 20, 21, 24); Layout: Mihajlo Moteski; Translation: Biljana Velkova; Prepress and print: Skenpoint; Realisation: Museum of the City of Skopje, November – December 2004.

